

ADRESSEAVISEN mandag 20. okt. 2008

Kunstlaboratorium

Dansende paraplyer og levende magnetgelé er uforglemmelige høydepunkter fra tidligere års Trondheim Matchmaking. I år leverer festivalen den hittil beste og mest gjennomførte av sine kunstutstillinger, som bobler over av energi.

“Hybrider”

Trondheim Matchmaking 2008

Trøndelag Senter for Samtidskunst

17.oktober – 9.november

Med mer penger i kassa etter fremleggingen av neste års stadsbudsjett, ser fremtiden lys ut for den årlige konferansen for ny kunst og teknologi. Dette er så absolutt velfortjent. Etter å gradvis ha bygd seg opp et internasjonalt renommé, trekker Trondheim Matchmaking stadig større navn til å holde foredrag og stille ut arbeider. Sjelden vises så mye oppsiktsvekkende og “intelligent” kunst på én gang mellom fire gallerivegger her til lands.

Årets seks utstillere har reist inn fra Portugal, Canada og USA. Vel, fem av dem har ankommet Trondheim. George Gessert valgte demonstrativt å la være å ta den miljøskadelige flyturen fra Oregon. Han er i stedet representert med en vakker iris han har hybridisert (kunstneren er ekspert på genmanipulering av blomster), og gitt navnet “Trondheim Regrets”. Gesten er tosidig: Mennesket har kunnskap og makt til å manipulere naturen etter egen fordel, noe som samtidig fører med seg et ansvar for dens utvikling. Flere av kunstnerne spiller bevisst på dette forholdet, og forsøker blant annet gjennom interaktive verk å vekke en lignende bevissthet hos publikum.

Nettopp hybridene står som samlende konsept for festivalen i år. En hybrid er en krysning mellom ulike arter, en idé som har tiltrukket både forskere og kunstnere til alle tider. Grensene for hvor langt det er mulig å tenke denne ideen har som vi vet blitt radikalt flyttet de siste tiårene. Kunstneren Eva Sutton tar dette på alvor, men presenterer sine hybridprosjekter på humoristiske måter. Med hennes datateknologiske arbeider får publikum selv eksperimentere, og sette sammen kroppsdeler til de underligste skapninger.

Galleriet er omgjort til det reneste laboratorium, også på mikroplan. Marta de Menezes presenterer to komplekse prosjekter, “Tree of Knowledge” (hjerneceller på glass) og “mArta” (et selvportrett av protein). Hennes tredje verk “In the beginning was the word” er slett ikke komplisert, men utstillingens beste. Opp fra en oppslått Bibel vokser hvetespirer. I Portugal sår man gjerne slike tidlig i desember, og plasserer dem ved julekrybben på julaften for å sikre neste års avling. Tradisjonen er en pussig blanding av gammel overtro og kristendom, og verket peker samtidig på forholdet mellom naturvitenskap og religion.

Som en ivrig unge vil jeg gjerne fortelle om alt jeg har sett i utstillingen, men jeg vil spare litt på overraskelsene. Også arbeidene til Amy Youngs, Peter Flemming og Victoria Vesna er godbiter å glede seg til. Selv med mine pirkete briller finner jeg lite nevneverdig å kritisere negativt, selv om jeg nok skulle balansert denne anmeldelsen med et eller annet... Jeg lar være, og tar av meg hatten. “Hybrider” må sees.

Anmeldt av Solveig Lønmo